

UT DE CLUZE

[y.t də kly.zə / spreek uit : uut de kluuze]

Huiskrantje van wzc Duneccluze

Waar zijn de bedden van KEI heen? Pg. 12

Ontroermoment

Pg. 16

Editie 1 - oktober 2011

Inhoud

Inhoud.....	2
Voorwoord.....	3
Bewoners.....	4
Eerste steenlegging.....	6
De verhuis.....	7
Eenmaal in Dunecluze.....	7
Personeel.....	8
Vrijwilligers.....	9
Denksport.....	11
Mysterieuze foto.....	11
Raadsel.....	11
Waar zijn onze oude bedden van het KEI heen?.....	12
Koksijde leeft.....	14
Kamiel.....	15
Ontroermoment.....	16
Oproep.....	18
Antwoordstrookje.....	18

Voorwoord

Beste lezer,

U heeft in uw handen het eerste exemplaar van ons huiskrantje met de zeer toepasselijke naam : *'Ut de Cluze'* . En dat is ook de essentie : wij willen u informatie geven uit Dunecluze.

Het is wel een speciaal gevoel om onze eerste editie zo boven het doopvont te houden, het is het zoveelste tastbaar bewijs dat we als nieuwe entiteit een eigen bestaan aan het leiden zijn.

De lange ingewikkelde weg die we met zijn allen, velen onder u als bewoner en wij als medewerkers, bewandeld hebben : van het uitdenken van het concept, naar de eerste steenlegging tot de eerste opnames half juni, is er één met verwachte en normale hindernissen geweest. Het is steeds aanpassen aan een nieuwe omgeving en aan nieuwe mensen. Maar ik bedank iedereen die met veel enthousiasme en positieve ingesteldheid dit nieuw verhaal heeft ondersteund.

Alle medewerkers en alle vrijwilligers verdienen een pluim voor de manier waarop ze Dunecluze tot een goed en warm woonzorgcentrum willen maken waar het voor u als bewoner goed vertoeven is.

Dat wij als instelling ook nog zoekende zijn naar de beste manier van werken, naar de beste organisatie en dat wij ook door typische technische opstartproblemen wat mankementen in huis even met ons moeten meedragen, kan betekenen dat nog niet alles perfect draait, maar weet dat we allemaal hard aan het werken zijn om in ons startjaar de werking te optimaliseren.

De initiatiefnemers voor de bouw van Dunecluze, de directie en raad van bestuur van het Koningin Elisabeth Instituut, verdienen alle dank en lof voor hun realisatie : een modern, ruim comfortabel woonzorgcentrum waar het goed vertoeven is en wellicht het modernste in onze regio.

De feestelijke inhuldiging op 21/10 met de komst van heel wat gasten, aangevoerd door Minister Jo Vandeurzen, is de concretisering van onze start. Meer info over deze gebeurtenis in volgende editie.

Mij rest u allen veel leesgenot te bieden,

Jan Nagels, directeur.

Bewoners

We zijn nu midden oktober en hebben reeds een lange weg afgelegd...

24 april 2009 : De eerste steen van Dunecluze werd gelegd.

15 mei 2011 : Bewoners van RVT KEI konden op die mooie zondag hun kamervoorkeur doorgeven. Men keek rond en zag dat het goed was....

15 juni 2011 : Een maand later was het zover voor de bewoners van ORVT, de verhuis werd een feit!

28 juni 2011 : Daarna was het de beurt aan 1RVT. Net zoals bij de bewoners van 0RVT, werd men verwelkomd met een streepje muziek en een hapje/drankje.

De verhuis bracht heel wat emoties teweeg, niet alleen bij de bewoners maar ook bij familie en vrienden van bewoners. Hieronder leest u enkele reacties van familie :

"Een welgemeende proficiat voor de realisatie Dunecluze en het enthousiasme van het personeel om de verhuis in een mum van tijd te realiseren. Ik hoop dat de bewoners binnenkort, na enige aanpassing, het evenzo kunnen appreciëren."

"Van harte gefeliciteerd met dit mooi project Dunecluze, wie had dit gedacht, vandaag de grote dag, verhuis van de bewoners. Ik heb er geen woorden voor...Met veel plezier heb ik hier wat noten gespeeld voor al die vertrouwde bewoners. Zelf ik heb een krop in mijn keel, zo emotioneel, de ene met een glimlach, de ander met een traan en toch blijf ik ter uwe beschikking om alle bewoners een onvergetelijke dag te bezorgen verder in de toekomst. "

"Van harte gefeliciteerd met jullie nieuwe woonst. Het onthaal was hartelijk en warm. De kamers zijn mooi en gezellig en de gangen geven de indruk van een open dorp. Ik wen alle nieuwe bewoners van het dorp veel succes!"

26 september 2011 : De eerste twee bewoners van dienst rood werden verwelkomd. Elke dag mag het rode team twee nieuwe bewoners welkom heten, om na enkele weken in totaal 32 bewoners te huisvesten.

4 oktober 2011 : De eerste van de zes kamers kortverblijf is geopend.

Hierbij enkele reacties van de bewoners die al deze grote momenten ervaren:

Eerste steenlegging

“Bouwen is in de eerste plaats een enorme financiële onderneming. Je weet waaraan je begint, maar nooit waar je eindigt. Ik ben een echte Belg, dat wil zeggen, geboren met een baksteen in de maag. Bij mij is dat zelfs meer dan één.

Wat mijn huisvesting betreft, ik ben begonnen in 't oud fermetje van mijn grootmoeder. In 't West-Vlams zeggen ze : 'een oed kariot' : WC buiten : een 'planke' met een gat erin, een deurtje met een hartje uitgesneden waardoor je kon roepen : BEZET!

Van een badkamer was er geen sprake...De zaterdag werd er water gewarmd op de 'buzzestove' en we wasten ons in een 'teele'. Die stond in de achterkeuken.

Van dat armtierig fermetje verhuisden we naar een appartement boven onze commerce. Betere tijden : Een WC, een douche en faience aan de muren : blinkende lichtblauwe steentjes. De keuken was beneden achter de zaak, dus was het trappen lopen van beneden naar boven en omgekeerd.

We hebben veel , veel moeten werken, maar we hebben veel kunnen sparen. En wat doet een goede Belg, met al zijn spaarcenten? Wel, bouwen of kopen. Tijd om een villa te bouwen, met ingerichte keuken in kerselaar, een badkamer met ligbad, 4 slaapkamers, dubbel glas , een living van 12 op 6.

Met een tussenstop in de KEI, staat er nu terug een verhuis op stapel. En je weet, verhuizen is meestal om te verbeteren. Er zullen niet minder dan 90 kamers zijn, met een badkamer met douche, een winterterras, een cafetaria, een kapsalon....

Zeg dan nog dat we geen goede Belgen zijn!!”

Gudrun

De verhuis

"Ik zie er wel wat tegenop. Misschien ben ik wel wat bang voor de verhuis op zich. Maar eenmaal we er zullen zijn, zal dat wel rap vergeten zijn. Ben wel heel blij dat er heel wat bekende gezichten van het personeel zullen meegaan. Dat stelt me toch wel gerust. Ik ben hier in de KEI 9 jaar geweest. In het begin had ik het uiterst lastig, met het feit van alles te moeten achterlaten. Maar beetje bij beetje is dit hier mijn nieuwe thuis geworden. Ja, je moet je situatie proberen te aanvaarden, anders ga je eraan kapot.

Ik kon toen bijna niets meer, zelfs niet meer mijn boterhammen smeren. Mijn fysieke toestand is intussen fel verbeterd en ik geniet weer van mijn leven. Ik heb hier ook een echte vriendin gevonden. We gaan samen naar de cafetaria, we babbelen veel (geen kwaad over niemand, wel heel veel over ons eigen leven). En deze vriendschap en ook Germaine verhuist mee naar Dunecluze. Ik hoop dat onze kamers naast elkaar zullen zijn. Het zal dus voor heel binnenkort zijn."

Denise D.

Eenmaal in Dunecluze

"De aanpassing aan Dunecluze is voor mij persoonlijk zeer vlot verlopen. Vanaf de eerste minuut heb ik mijn kamer aanvoeld als mijn nieuwe thuis. Ik heb zicht op de cinema (ben er ooit eenmaal geweest), een stukje van de grote parking, de serviceflats, de straat en verder op appartementsgebouwen op de dijk. Het geeft mij een ruimtelijk gevoel.

De eerste nacht heb ik wel niet goed geslapen. Er was buiten zeer veel wind, en ik had het gevoel dat ik in open lucht onder die grote bomen, die je daar ziet, lag. Aan tafel heb ik een gezellige compagnie. Vier madammen samen. We hebben een goede verstandhouding en zijn zorgzaam voor elkaar. We zitten met 8 bewoners, aan de achterkant van het verpleegbureau samen, rustig, en hebben zicht op wat buiten gebeurt. Het is heel wat stappen om na de maaltijd tot aan mijn kamer te komen, maar dat is een goede fysieke oefening. En van één van de zetels, in het zithoekje aan mijn kamer te komen, maar dat is een goede fysieke oefening. En van één van de zetels, in het zithoekje aan mijn kamer maak ik dagelijks gebruik. Ik vind er rust : een beetje tijd om te lezen of te mijmeren. Terug aan tafel voor het middageten! Een leuke babbel! Na het eten geniet ik van rust. Soms leg ik me even op mijn bed. Nadien is er vaak bezoek en gaan we naar de cafetaria. Het is er ongelooflijk rustig een aangenaam zitten. Om te eindigen nog dit : ik heb me aangepast en ik voel me thuis. En ja, soms ben ik toch wel even triestig. Maar dat is een gevoel die ik, toen ik nog thuis woonde, ook soms kende."

Raymonde

Personeel

Heel wat personeel is meeverhuisd van KEI, maar er is ook heel wat nieuw personeel. Vandaag telt het Dunecluze team meer dan 70 enthousiaste medewerkers. Hieronder een korte voorstelling van de 3 hoofdverpleegkundigen en de twee dames aan het onthaal.

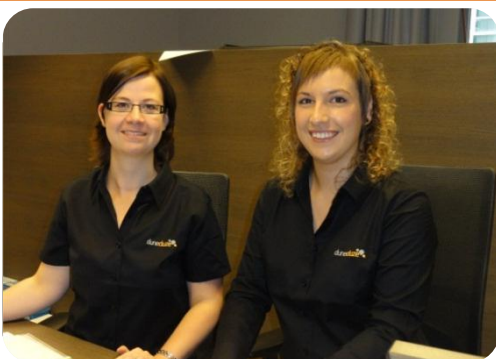
Dienst groen wordt geleid door de enthousiaste hoofdverpleegkundige Martine Vandamme. U kunt haar bereiken op het nummer : 058 533 910 of via e-mail : diensthoofdgroen@dunecluze.be

Dienst rood valt onder de jonge beschermende vleugels van de hoofdverpleegkundige Vicky Degrande. U kunt haar bereiken op het nummer : 058 533 920 of via e-mail : diensthoofdrood@dunecluze.be

Dienst oker staat onder leiding van de ervaren hoofdverpleegkundige Karine Peters. U kunt haar bereiken op het nummer : 058 533 930 of via e-mail : diensthoofdoker@dunecluze.be

De twee onthaaldames staan van maandag tot vrijdag van 8u-12u30 en van 13u30 tot 17u tot uw dienst voor vragen, opmerkingen, enz.

Mieke Compagnol en Jana De Gendt: steeds te bereiken op het nummer : 058 533 900 of via mail: info@dunecluze.be

Vrijwilligers

Vrijwilliger in de kijker : Serge Schiettecatte.

Geen enkele vrijwilliger die we gedurende de opstart van Dunecluze meer zagen dan Serge.

Serge is ondertussen al een échte Duneclu(s)ser. Geen enkel werk is hem teveel gevraagd, hij steekt zijn handen uit de mouwen en gaat meteen aan de slag!

Serge werd in Turnhout geboren als enige zoon van meneer en mevrouw Schiettecatte. Hij groeide ook op in Turnhout en studeerde er eerst 3 jaar humaniora en daarna 3 jaar houtbewerking. Na deze studies was Serge (als één van de laatste) verplicht om nog 1 jaar legerdienst te doen. Daarna begon hij als logistiek assistent bij de Rijkswacht waar hij heel wat ervaring heeft opgedaan betreft verhuizen en inventarissen opmaken (en die ervaring kon hij heel goed gebruiken als vrijwilliger!).

Serge had eventjes geen werk en had een oproep voor vrijwilligers in de Streekkrant gelezen. Hij had meteen contact opgenomen met het onthaal en ging daarna naar een infovergadering. Sindsdien waren we vele dagen getuige van een enthousiaste vrijwilliger die sommige weken evenveel uren spendeerde in Dunecluze als een fulltime werknemer. Hij heeft bergen werk verzet op de tweede verdieping. Als we hem vragen naar het leukste werkje, dan antwoordt hij : *"het testen van de elektriciteit (met een haardroger 😊) en de oproepsystemen"*. Bij de opstart moest er regelmatig eens gecontroleerd worden of alles wel nog werkte en dat was één van de honderd taken die Serge met veel plezier op zich nam.

We zien Serge nog dagelijks terug want hij werkt nu tijdelijk als vaste medewerker voor KEI.

Bedankt Serge voor alle hulp tijdens de afgelopen maanden en veel succes in je nieuwe job!

De Favorietjes van Serge :

Favoriete muziek : Alle Nederlandstalige nummers, zeker die van Frans Bauer en Flip Kowlier (en dat voor een niet-West-Vlaming!), maar ook John Bon Jovi behoort tot mijn favorieten.

Favoriete drankje : Cola light

Favoriet boek : Het Goddelijke Monster , ook de verfilming nu op één vind ik heel goed.

Favoriete vakantiebestemming : Vroeger Nieuwpoort, nu is mijn favoriete vakantiebestemming mijn woonplaats, als dat niet fijn is! Ik ga ook heel graag naar de Ardennen.

Favoriete vrijetijdsbesteding : vissen op de pier in Nieuwpoort en wandelen in de Ardennen

Favoriet plekje in Dunecluze : de kelder...grapje.

Seniorenweken van 7/11 t.e.m. 18/11

AGENDA

Ma. 7/11 Klankschaaltherapie om 14u30

Di. 8/11 Cinema om 14u30

Wo. 9/11 Feestmaaltijd op afdeling

Do. 10/11 Superlotto in de Kelle om 14u00

Vr. 11/11 Feestdag...

Ma. 14/11 Bierbar in de Kelle

Di. 15/11 Wellnessdag

Wo. 16/11 Seniorenfeest in casino om 14u00

Do. 17/11 Seniorenfeest in casino om 14u00

Vr. 18/11 Dessertbuffet

& nog veel meer...

Denksport

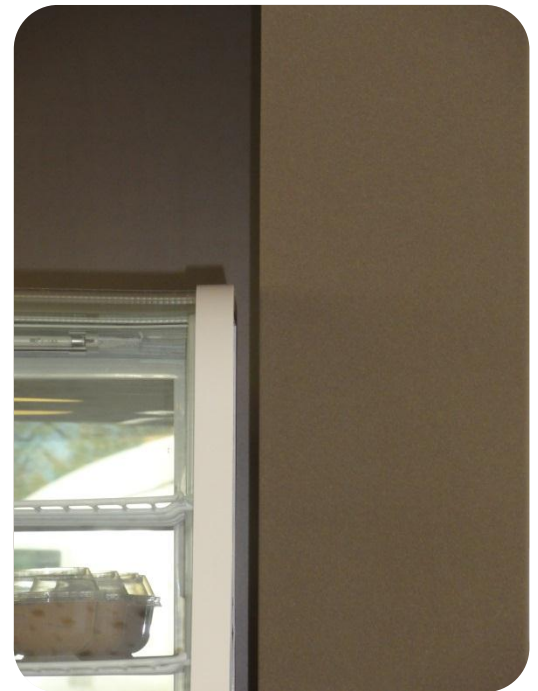
Mysterieuze foto

Rarara... hiernaast zie je een detailfoto van een voorwerp die ergens in Dunecluze staat.

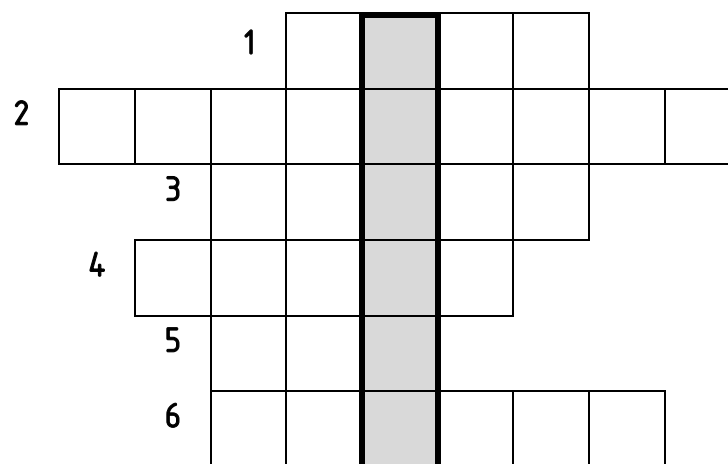
Wie zoekt die vindt...de persoon die kan raden wat hier afgebeeld staat maakt kans op een prijs.

Onder de goede inzendingen wordt een prijs verloot en deze maand is dat een drankenkaart (te gebruiken in de cafetaria).

Weet je wat hier afgebeeld staat, vul dan het strookje in op de laatste pagina en geef die af aan het onthaal bij Jana en Mieke (maandag-vrijdag 8u-17u) vóór 31 oktober 2011.

Raadsel

1. Komt na een.

2. Onze vaste wandelnamiddag is op...

3. De naam van de cafetaria.

4. Voornaam van de hoofdverpleegkundige van dienst rood.

5. Koek met chocolade in paarse verpakking (alsook de naam van een vrijwilliger)

6. De kleinste bewoner van Dunecluze (met 4 pootjes)

Waar zijn onze oude bedden van het KEI heen?

Toen we de RVT KEI verlieten waren er plots 63 bedden, wc- stoelen, matrassen, nachttafels,...over.

Een groot deel daarvan is naar Cuba verscheept maar wel één derde is er naar Roemenië gegaan. André Cavyn, de zoon van Rachel Herreman, bewoonster van dienst oker is mede oprichter van de organisatie "Cross to Roemenië Westkust".

Hij zorgt ervoor dat afgedankt ziekenhuismateriaal van hier terecht komen in de ziekenhuizen in afgelegen dorpen van Roemenië.

Het is vooral naar kleine ziekenhuizen, uitgegroeide dispensaria van 30 à 40 bedden waar het materiaal naar toe gaat. Deze ziekenhuizen hadden daar vroeger niets : een plank op 2 schragen was de onderzoekstafel. Een bed die omhoog en omlaag kan hadden ze daar niet. De hospitalen zijn alleen werkzaam geworden door de giften van bij ons.

André werkt samen met ADR : adoptie dorpen Roemenië ontstaan in 1989 ,na de val van Ceasescu. Ceasescu wilde alle plattelandsgemeenten weg en wilde de bevolking in steden onderbrengen om zo meer controle te krijgen over de bevolking en om verdere industrialisatie uit te voeren. Hiertegen is er

Europees verzet gekomen en ADR spant zich sinds '89 in om een waardig leven te geven aan de plattelandsbevolking.

Na 18 jaar werk is er al heel veel verbetering zichtbaar. Ook de wegen zijn veel verbeterd.

Dit jaar ging André naar Borzea aan de voet van de Karpaten, 2200km van hier.

Van daaruit verdeelt hij de goederen naar de ziekenhuizen en kledij naar de bevolking. De gezinnen hebben het nu al een beetje beter daarom gaat het grootste deel van de kledij naar de Roma zigeuners.

Zij wonen in hutten en kennen heel veel armoede. De Roma's zijn een verstoten gemeenschap binnen Roemenië.

Een gewoon Roemeen gezin in de dorpen bezit nu 1 paard ,1 koe , 1 varken en kippen. De winters zijn heel streng -30° en de zomers warm tot 40° .

Een werknemer verdient 6000 à 8000 oude Belgische franken per maand. Het zijn toestanden van voor de oorlog. Nu kunnen de kinderen gaan studeren.

De studenten komen graag naar hier om jobstudent te zijn inde zomer want met hun inkomen hier kunnen ze hun schoolkosten voor een heel jaar betalen. 5 Studenten hebben dankzij "Cross to Roemenië" hier jobstudent kunnen zijn.

De bevolking is heel blij met al deze giften en ons oude bed heeft zo een nieuwe thuishaven.

Koksijde leeft

Nee, ze vliegen niet in het rond maar zitten rustig in de wilde bloemenweide aan de overkant van Dunecluze.

U raadt het juist : drie gigantische "dunekeuns" in bonte kleuren liggen reeds enige tijd op de loer in hun nieuwe omgeving. Hun schepper, William Sweetlove, creëerde ze vorig jaar voor de gemeente Koksijde.

Onze burgemeester heeft blijkbaar iets voor konijntjes, want je vindt ze op diverse plaatsen in onze gemeente. Ze maakten oorspronkelijk deel uit van een groter geheel met zeehonden en monniken.

De toeschouwer wordt als het ware verrast door die immense objecten en de kunstenaar wil het respect voor de dieren en de natuur afdwingen. Hij vraagt als het ware de materie waaruit ze gemaakt zijn te hergebruiken voor mooie dingen. Ook vraagt hij ons zorg te dragen voor de toekomst en de volgende generaties.

Dunecluze is alvast een levend teken dat we de boodschap hebben begrepen en zorg willen dragen voor onze senioren.

Enige tijd geleden was er 's avonds een gezellige drukte aan de overkant van Dunecluze.

De opening van het nieuwe sociaal huis was een feit. We konden het niet mooier dromen dat we het OCMW van Koksijde als buur kregen. Voor onze bewoners moeten we regelmatig beroep doen op het OCMW en de dienst "Sociale Zaken" voor pensioenaanvragen, wilsbeschikkingen, euthanasie en aanvragen tegemoetkomingen voor andersvalide bejaarden.

Senioren die in Dunecluze verblijven en behoeftig zijn kunnen er terecht voor financiële tussenkomst. We kunnen rekenen op een goede en aangename samenwerking met de ganse ploeg van het Sociaal Huis.

Tot slot nog even vermelden dat er niet ver van Dunecluze, achter de OVL Ter Duinenkerk, een oud vissershuisje in ere werd hersteld.

De gemeente herstelde dit oud huisje Nys met flink wat subsidies. Het is een geklasseerd vissershuisje waar ooit de vader en grootvader van Jef Nys, auteur van de verhalen van Jommeke, Filiberke en Flip de papegaai. Het is gelegen in de Tulpenlaan 46 en is open tijdens de schoolvakanties. Alvast een aanrader om te bezoeken.

Kamiel

Op 26 september kwam er een nieuwe bewoner, de bewoners van dienst groen vergezellen.

Zijn naam is Kamiel, het is een lief klein wit gevlekt dwergkonijntje.

Hij is bij de bewoners op schoot geweest, en wordt hier helemaal verwend.

"Ah, hier is ons schatteke! Wat ben je toch een lief bolletje! Blijf maar altijd bij ons... We gaan hem niet in de pot steken hé?!" verteld Bertha Lamot, wanneer Kamiel nog eens op haar schoot komt goiedag zeggen.

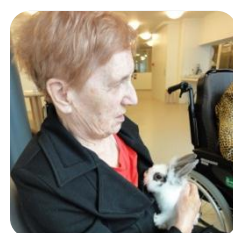
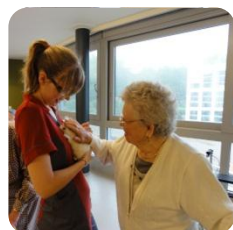
"We moeten zijn 'bedje' op tijd verversen", laat Elvira ons weten. Ze is blij met ons nieuw huisdier. Wanneer Kamiel bij haar op schoot zit, geeft ze hem telkens een snoepje, ons keuntje weet waar het goed is!

Kamiel wordt vaak ververst, met de hulp van Tina lukt ons dit zeer goed.

Ook geven we hem iedere ochtend wat korrels en water, Irma kijkt toe dat we dit niet over het hoofd zien.

Al van de eerste dag wordt hij graag gezien door onze bewoners.

We kunnen hem nu al niet meer missen!

Ontroermoment

Een ontroermoment door ergotherapeute Els Janssoone

Onze eerste 'Ut de Cluze', mijn eerste neergeschreven ontroermoment uit Dunecluze.

Ontroering ervaar ik genoeg bij het uitoefenen van m'n job. Ik sta dagelijks in voor het aanbieden en het vlotte verloop van aangepaste activiteiten voor onze bewoners, en ze durven me wel eens raken.

Maar wanneer raakt iemand je recht in 't hart? Wanneer zegt of doet iemand iets waarvan je denkt: 'Dat vergeet ik nooit meer'? Wanneer maakt iemand je hele dag goed in één ogenblik?

Wel dat maakte ik onlangs mee en ik wil dat mooie verhaal wel delen met jullie.

Zoals de meeste onder jullie wel zullen weten, wordt de donderdagnamiddag hier voorbehouden om naar buiten te trekken met onze bewoners voor een mooie wandeling. Hierbij krijgen wij hulp van een aantal mensen, vrijwilligers, met het hart op de juiste plaats. Op deze manier kunnen vaak maar liefst 10 à 15 man genieten van de gezonde buitenlucht.

Maar... maar... Aangezien we in België leven is er één niet te onderschatten stoorzender die tamelijk vaak van zich laat horen. Een geduchte partij om roet in het eten te strooien. En dat is natuurlijk: het weer!

Zo ook die bewuste donderdagnamiddag. Onmogelijk te negeren, we konden er niet omheen: het weer eiste z'n portie aandacht. Onze ganse zomer is onstandvastig geweest op meteorologisch vlak, en die bewuste augustusdag was het alweer raak: dagen op voorhand voorspelden ijverige weervrouwen en -mannen ons al regen. En inderdaad, de lucht was overtrokken, de zon dacht er nog niet aan

even tevoorschijn te komen, maar... dat dient gezegd: er was op het middaguur nog geen druppel gevallen.

Mijn collega's en ikzelf staken de koppen bij elkaar: wat doen we? Laten we de wandeling doorgaan? Durven we het aan? Nemen we het risico op een fikse regenbui?

We besloten ervoor te gaan. Er was toch immers nog geen druppel gevallen die dag? En we hadden toch zo van die handige regenmantels, aangepast aan rolstoelen? En was de wandeling niet telkens een hoogtepunt voor onze bewoners?

Natuurlijk hadden enkele kandidaten voor deze kleine uitstap onze onrust en twijfels wel opgemerkt. De spanning die ook bij hen heerste, werd al snel duidelijk. Ik stapte namelijk op Daniël af om hem te vertellen dat de wandeling zou doorgaan, en dan komt het bewuste moment, mijn ontroermoment, dat ik nooit meer vergeet! Daniël heeft beperkingen waardoor hij me niet woordelijk kon duidelijk maken hoe blij hij was met dit nieuws. Maar zelfs al had hij dat gekund: woorden zouden tekort geschoten hebben om te vertellen wat zijn gezicht me zei! De lach die ik cadeau kreeg van hem, was onbetaalbaar. Zijn ogen straalden zoals ik er zelden zag en hij pakte mijn hand om er een kus op te drukken die al z'n dankbaarheid en vreugde perfect uitdrukte.

Daniël, je hebt m'n hart verwarmd, echt waar. En ik beloof je dat enkele donkere wolken nooit meer een partij zullen zijn voor ons!

Oproep

Heb je nog een leuke weetjes, moppen, beleefde je onlangs een pakkend ontroermoment, denk je nog enkele creatieve tips te hebben voor een volgende editie van ons krantje "Ut de Cluze"?

Laat gerust iets weten! Spreek een medewerker aan over of schrijf ze op een briefje en breng deze binnen in het onthaal tussen 8u-17u (ma-vrij).

Voor onze crea-activiteiten is het ergo-team nog op zoek naar kurken (van wijnflessen, niet van champagne of schuimwijn). Jullie kurken mogen binnengebracht worden aan het onthaal. Het ergo-team zal u dankbaar zijn!

En zoals u hier op de afbeeldingen kunt zien heeft het ergo-team samen met de bewoners al enkele mooie creaties gemaakt!

Antwoordstrookje

(fotovraag op pagina 11)

Naam bewoner : ----- ✂ -----

Kamernummer : -----

Antwoord op de vraag (zie foto p.) : *Het voorwerp op de foto is...* -----

Bezorg deze strook vóór 31 oktober 2011 aan het onthaal

21 oktober 2011

**Officiële inhuldiging
Duncluze**

Met hoog bezoek van:

Minister Vandeurzen

